

Erhvervsministeriet
 Slotsholmsgade 12
 1216 København K
 Den 1. november 1999

Ved skrivelse af 1. november 1999 har Erhvervsministeriet anmodet Justitsministeriet om en udtalelse til brug for besvarelsen af spørgsmål nr. 5 og 6 fra Folketingets Erhvervsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om butikstid m.v. (L 77).

Spørgsmålene har følgende ordlyd:

»5. Ministeren bedes indhente en udtalelse fra Justitsministeriets lovkontor med henblik på at få belyst, om der er tale om lovgivning med tilbagevirkende kraft.

6. Ministeren bedes indhente en udtalelse fra Justitsministeriets lovkontor med henblik på at få belyst, om der er tale om en »særlov«, der – eventuelt alene på enkelte områder – specifikt rammer en enkelt virksomhed.«

I den anledning skal Justitsministeriet udtale følgende:

Ad spørgsmål nr. 5

Justitsministeriet har forstået spørgsmålet således, at der sigtes til de nye regler om butikker, der ligger i jernbane- og rutebilstationer, jf. lovforslagets § 1, nr. 1 og 3.

Der tales i almindelighed om tilbagevirkende kraft, når en lov knytter retsvirkning til kendsgerninger, der ligger før lovens kundgørelse, jf. bl.a. Peter Germer, Statsforfatningsret (2. udg., 1995), side 117.

Loven træder efter § 2, stk. 1, i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Lovforslaget indeholder ikke bestemmelser om virkningstidspunkt. Det indebærer efter almindelige principper, at loven vil have virkning fra ikrafttrædelsestidspunktet (dvs. dagen efter kundgørelsen).

Lovforslaget knytter således alene retsvirkninger til det forhold, at de berørte butikker *efter* lovens ikrafttræden holder åbent i strid med de nye regler. Efter Justitsministeriets opfattelse kan lovforslaget på den baggrund ikke siges at have tilbagevirkende kraft.

Noget andet er, at forbudet mod – efter lovens ikrafttræden – at holde åbent i strid med de nye regler også vil omfatte eksisterende butikker. Sådanne ordninger er helt sædvanlige i lovgiv-

ningen, og der er taget hensyn til de omhandlede butikker i overgangs- og dispensationsreglerne i lovforslagets § 2, stk. 2 og 3.

Ad spørgsmål nr. 6

Om dette spørgsmål har Erhvervsministeriet i den nævnte skrivelse af 1. november 1999 bl.a. anført følgende:

»Formålet med lovforslaget er at foretage en præcisering af bestemmelsen om butikker beliggende i jernbane- og rutebilstationer og bestemmelsen om butikker beliggende på og ved havnearealer. Herudover indsættes en omsætningsgrænse for butikker beliggende i jernbane- og rutebilstationer. Lovforslaget tilsigter således en generel afklaring af retsstillingen, og det er ikke hensigten med lovforslaget at regulere bestemte, konkrete butikkers retsstilling.«

Som anført af Erhvervsministeriet indebærer lovforslaget en generel præcisering af reglerne om åbningstid for butikker beliggende på eller ved havnearealer eller i jernbane- og rutebilstationer, herunder også nye butikker. Formålet med lovforslaget er således at »afværge tilstande, som vil svække den konkurrencefordel, som Folketinget ved den seneste ændring tillagde de mindre dagligvarebutikker«, jf. pkt. 3 i de almindelige bemærkninger. Det er derimod ikke et formål at ramme bestemte butikker, jf. herved også Erhvervsministeriets besvarelse af 1. november 1999 af spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Erhvervsudvalg vedrørende lovforslaget.

På den baggrund finder Justitsministeriet ikke, at den foreslåede ordning kan betegnes som en særlov.

Frank Jensen

Torsten Hesselbjerg

Spørgsmål 7:

Ministerens besvarelse om bemærkningerne til lovforslagets nr. 3 skal fortolkes således, at reglen om jernbane- og rutebilstationer medfører, at forretninger, der er placeret i samme bygning som en stations billetsalg, men ikke i selve den bygning, hvor trafikmidlerne afgår og ankommer, omfattes af bestemmelsen og dermed har ret til at holde åbent om søndagen, hvis lovens bestemmelser i øvrigt er overholdt.